

26

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 16 stycznia 1986 r.

w sprawie regulaminu dyscyplinarnego prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 86 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin dyscyplinarny prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 22 grud-

nia 1967 r. w sprawie regulaminu dyscyplinarnego pracowników prokuratorskich (Monitor Polski Nr 72, poz. 351).

§ 3. W sprawach toczących się przed komisjami dyscyplinarnymi zachowują moc czynności dokonane na podstawie dotychczasowego regulaminu, z tym że dalsze postępowanie odbywa się według nowego regulaminu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 16 stycznia 1986 r. (poz. 26)

REGULAMIN DISCYPLINARNY PROKURATORÓW POWSZECHNYCH JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH PROKURATURY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Prokuratorzy i asesorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury ponoszą odpowiedzialność za przewinienia dyscyplinarne oraz za nadużycie wolności słowa przewidziane w art. 79 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138), zwanej dalej „ustawą”, jak również za wykroczenia — na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie oraz w niniejszym regulaminie.

2. Przepisy regulaminu, z zastrzeżeniem art. 93 ust. 1—3 ustawy, stosuje się odpowiednio do aplikantów.

3. Ilekroć w regulaminie jest mowa o prokuratorach, rozumie się przez to także wiceprokuratorów.

4. W zakresie nie unormowanym ustawą lub regulaminem stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego, jeżeli nie są sprzeczne z istotą postępowania dyscyplinarnego.

§ 2. 1. Wymierzenie kary dyscyplinarnej określonej w art. 80 pkt 2—5 ustawy pociąga za sobą pozbawienie możliwości awansowania przez okres lat trzech, chyba że przed upływem tego okresu nastąpiło zatarcie kary.

2. W razie wymierzenia kary przeniesienia do innej miejscowości: na równorzędne stanowisko służbowe lub na niższe stanowisko służbowe, przysługują należności związane z przeniesieniem, z wyjątkiem ryczałtu z tytułu przeniesienia.

§ 3. 1. Przez karę obniżenia wynagrodzenia zasadniczego o jedną grupę rozumie się obniżenie tego wynagrodzenia o najniższą kwotę, jaka może być przyznana w drodze awansu.

2. Kary obniżenia wynagrodzenia zasadniczego nie stosuje się, jeżeli obwiniony pobiera najniższe wynagrodzenie przewidziane dla danego stanowiska.

§ 4. 1. Kary dyscyplinarne wymienione w art. 80 pkt 1—5 ustawy ulegają zatarciu po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia, jeżeli w ciągu tego okresu ukarany nie był ponownie karany dyscyplinarnie albo skazany przez sąd, a gdy dotyczy to byłego prokuratora, asesora lub aplikanta — jeżeli wiarygodnie wykáže, iż w tym okresie zachowywał się nienaganie.

2. Zatarcie kary dyscyplinarnej zarządza Prokurator Generalny na wniosek ukaranego.

3. W szczególnie uzasadnionym wypadku Prokurator Generalny może na wniosek ukaranego lub z urzędu dokonać zatarcia kary dyscyplinarnej po upływie roku.

4. Zatarcie kary porządkowej następuje z urzędu po roku nienaganej pracy, chyba że prokurator przełożony, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i nienagane zachowanie się ukaranego, w terminie wcześniejszym uzna karę za niebyłą.

5. Po zarządzeniu zatarcia kary uważa się ją za niebyłą. Zatarcie pociąga za sobą usunięcie wpisu o ukaraniu z akt osobowych ukaranego.

6. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia o karze przewidzianej w art. 80 pkt 6 ustawy Prokurator Generalny zarządza na wniosek ukaranego usunięcie odpisu orzeczenia z akt osobowych, jeżeli ukarany spełnia warunki wymienione w ust. 1.

§ 5. 1. Zawieszenie prokuratora, asesora lub aplikanta w czynnościach następuje z przyczyn określonych w ustawie.

2. Na zarządzenie prokuratora wojewódzkiego o zawieszeniu w czynnościach przysługuje obwinionemu zażalenie do Prokuratora Generalnego. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

3. Odpis zarządzenia o zawieszeniu w czynnościach przedstawia się Prokuratorowi Generalnemu, który może z urzędu zarządzenie uchylić.

4. Zarządzenie Prokuratora Generalnego o zawieszeniu obwinionego w czynnościach nie podlega zaskarżeniu.

5. Przełożony dyscyplinarny uchyła zarządzenie o zawieszeniu w czynnościach w razie ustania przyczyn powodujących zawieszenie. W toku postępowania dyscyplinarnego zarządzenie o zawieszeniu może uchylić tylko komisja dyscyplinarna.

6. Na postanowienie komisji dyscyplinarnej o uchyleniu zarządzenia o zawieszeniu w czynnościach przełożonemu dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się w terminie siedmiu dni od wydania postanowienia do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 6. 1. Obwiniony może w toku dochodzenia i w postępowaniu dyscyplinarnym przybrać sobie obrońcę spośród prokuratorów.

2. Na prośbę obwinionego przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza mu obrońcę z urzędu.

Rozdział 2

Komisje dyscyplinarne.

§ 7. 1. Komisja dyscyplinarna w prokuraturze wojewódzkiej rozpoznaje sprawy przeciwko prokuratorom, asesorom i aplikantom, pełniącym służbę w okręgu jej działania.

2. Komisja Dyscyplinarna w Prokuraturze Generalnej rozpoznaje sprawy przeciwko prokuratorom Prokuratury Generalnej oraz prokuratorom wojewódzkim i ich zastępcom. Komisja ta rozpoznaje również sprawy przeciwko prokuratorom delegowanym do Prokuratury Generalnej, jeśli dopuścili się przewinienia dyscyplinarnego w czasie wykonywania obowiązków w tej prokuraturze.

3. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna rozpoznaje odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych pierwszej instancji oraz sprawuje nadzór nad orzecznictwem dyscyplinarnym. W szczególności Komisja udziela odpowiedzi na pytania prawne i rozstrzyga o właściwości miejscowej komisji dyscyplinarnych.

§ 8. 1. Komisje dyscyplinarne pierwszej instancji składają się z przewodniczącego i ośmiu członków, a Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna — z przewodniczącego i czternastu członków.

2. Kandydatów na przewodniczących komisji dyscyplinarnych w prokuraturach wojewódzkich przedstawiają prokuratorzy wojewódzcy.

3. Kandydatów na przewodniczących i członków komisji dyscyplinarnych przedstawia się po wysłuchaniu opinii rady pracowniczej.

§ 9. 1. Komisja dyscyplinarna orzeka na rozprawie w składzie trzech członków, wyznaczonych przez przewodniczącego. Składowi orzekającemu przewodniczy przewodniczący komisji albo wyznaczony przez niego członek.

2. Rozprawa odbywa się z udziałem protokolanta, którego przewodniczący komisji wyznacza spośród prokuratorów, asesorów, aplikantów albo mianowanych urzędników prokuratury.

§ 10. 1. Komisja dyscyplinarna rozstrzyga na posiedzeniu wnioski o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sądowej lub administracyjnej.

2. O sposobie rozstrzygnięcia wniosku zawiadamia się organ lub osobę, która złożyła wniosek o wydanie zezwolenia, przełożonego dyscyplinarnego oraz rzecznika dyscyplinarnego.

§ 11. Komisja dyscyplinarna rozstrzyga samodzielnie nasuwające się zagadnienia prawne i orzeka na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie dowodów.

Rozdział 3

Rzecznik dyscyplinarny.

§ 12. 1. W prokuraturach wojewódzkich oraz w Prokuraturze Generalnej działają rzecznicy dyscyplinarni.

2. Rzeczników dyscyplinarnych, w liczbie co najmniej dwóch, powołuje na okres trwania kadencji komisji prokurator wojewódzki, a w Prokuraturze Generalnej — Prokurator Generalny.

3. Do powoływania rzeczników dyscyplinarnych stosuje się odpowiednio § 8 ust. 3.

4. Jeżeli w danej sprawie rzecznik dyscyplinarny nie może pełnić swej funkcji, przełożony dyscyplinarny wyznacza innego rzecznika dyscyplinarnego.

5. Rzecznik dyscyplinarny jest związany wskazaniem przełożonego dyscyplinarnego co do postępowania dyscyplinarnego oraz co do wnoszenia środków odwoławczych.

6. W toku postępowania przed komisją dyscyplinarną rzecznik dyscyplinarny pełni funkcję oskarżyciela oraz wnosi i popiera środki odwoławcze.

Rozdział 4

Dochodzenie dyscyplinarne.

§ 13. 1. Przełożony dyscyplinarny, powziawszy wiarygodną wiadomość o przewinieniu dyscyplinarnym lub o wykroczeniu popełnionym przez podwładnego prokuratora, asesora lub aplikanta albo o nadużyciu wolności słowa, zleca rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie i przeprowadzenie dochodzenia dyscyplinarnego mającego na celu ustalenie okoliczności sprawy.

2. Odpis postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o wszczęciu dochodzenia doręcza się obwinionemu oraz przedstawia Prokuratorowi Generalnemu.

3. W toku dochodzenia dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny zaznaja obwinionego z treścią zarzutów oraz z materiałami sprawy, a także przyjmuje od niego wyjaśnienia i wnioski.

4. W zależności od wyników dochodzenia rzecznik dyscyplinarny kieruje sprawę do komisji dyscyplinarnej z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego bądź umarza postępowanie, stosując odpowiednio przepis ust. 2.

5. Dochodzenie powinno być ukończone w ciągu miesiąca od daty jego wszczęcia. W uzasadnionych wypadkach przełożony dyscyplinarny może przedłużyć trwanie dochodzenia na oznaczony czas.

§ 14. Wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, postanowienia o umorzeniu dochodzenia oraz środki odwoławcze rzecznika dyscyplinarnego wymagają zatwierdzenia przez przełożonego dyscyplinarnego.

§ 15. Rzecznik dyscyplinarny może w toku dochodzenia dyscyplinarnego wystąpić do przełożonego dyscyplinarnego z wnioskiem o zawieszenie obwinionego w czynnościach.

Rozdział 5

Postępowanie dyscyplinarne.

§ 16. 1. Po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza skład orzekający; przewodniczący składu orzekającego w okresie trzech dni wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego oraz obrońcę, a w razie potrzeby wzywa świadków i biegłych.

2. Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji powinno być zakończone w terminie jednego miesiąca od daty wpływu wniosku.

3. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 17. 1. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna dla prokuratorów i asesorów. Inne osoby mogą być obecne na rozprawie za zgodą przewodniczącego składu orzekającego.

2. Skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy w całości lub w części.

§ 18. W naradzie uczestniczą jedynie członkowie składu orzekającego.

§ 19. W razie jednoczesnego orzeczenia kar dyscyplinarnych za kilka przewinień, wymierza się — jako karę łączną — najsurowszą z orzeczonych kar.

§ 20. 1. Uzasadnienie orzeczenia powinno być sporządzone na piśmie w terminie siedmiu dni od ogłoszenia orzeczenia. Uzasadnienie podpisują członkowie składu orzekającego.

2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

§ 21. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej przysługuje obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu odwołanie.

2. Odwołanie składa się do komisji dyscyplinarnej, która rozpoznała sprawę, w terminie zawitym czternastu dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

3. Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie siedmiu dni od dnia jego wpływu do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 22. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna, w razie potrzeby, może przeprowadzić uzupełniające postępowanie dowodowe.

§ 23. 1. Po rozpoznaniu odwołania od orzeczenia komisji pierwszej instancji Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może:

- 1) utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie,
- 2) uchylić zaskarżone orzeczenie i zwrócić sprawę komisji pierwszej instancji do ponownego rozpoznania w innym składzie albo orzec co do istoty sprawy,
- 3) zmienić zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej kary.

2. Po rozpoznaniu odwołania rzecznika dyscyplinarnego Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może także ukarać obwinionego, który został uniewinniony w pierwszej instancji.

§ 24. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący komisji dyscyplinarnej przedstawia odpis orzeczenia Prokuratorowi Generalnemu.

2. Prokurator Generalny wydaje zarządzenie w przedmiocie wykonania prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

3. W razie wymierzenia kary dyscyplinarnej przeniesienia do innej miejscowości lub na niższe stanowisko służbowe prokuratorowi mianowanemu przez Radę Państwa, Prokurator Generalny przedstawia sprawę Radzie Państwa.

4. W razie wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby prokuratorowi mianowanemu przez Radę Państwa, Prokurator Generalny informuje o tym Radę Państwa.

§ 25. W razie rozwiązania stosunku służbowego z prokuratorem, asesorem lub aplikantem w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to toczy się nadal. Jeżeli obwiniony podjął pracę w urzędzie państwowym, adwokaturze lub jako radca prawny, komisja dyscyplinarna przesyła orzeczenie — odpowiednio — temu urzędowi, Naczelnej Radzie Adwokackiej lub Krajowej Radzie Radców Prawnych.

§ 26. Orzeczeń komisji dyscyplinarnych nie podaje się do wiadomości publicznej, chyba że Prokurator Generalny zarządzi inaczej.

Rozdział 6

Przepisy końcowe.

§ 27. 1. Odpis decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia doręcza się ukaranemu oraz przełożonemu dyscyplinarnemu.

2. Odwołanie, o którym mowa w art. 85 ust. 2 ustawy, wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 28. Przełożony dyscyplinarny, w terminie dwóch miesięcy od udzielenia przez przełożonego prokuratora upomnienia, może zlecić rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie dochodzenia lub skierowanie sprawy do komisji dyscyplinarnej z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli uzna, że kara porządkowa upomnienia jest niewspółmierna do popełnionego przewinienia. Przełożony dyscyplinarny uznając, że ukarany nie popełnił przewinienia, uchyla decyzję o orzeczeniu kary porządkowej.

§ 29. Odpis prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem oraz odpis decyzji o ukaraniu karą porządkową upomnienia dołącza się do akt osobowych obwinionego.

§ 30. Jeżeli przeciwko obwinionemu wszczęto postępowanie karne o czyn będący przedmiotem dochodzenia lub postępowania dyscyplinarnego, dochodzenie lub postępowanie dyscyplinarne można zawiesić do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

§ 31. 1. Jeżeli miejsce pobytu obwinionego nie jest znane, wszelkie pisma doręcza się obrońcy, którego w razie potrzeby wyznacza przewodniczący komisji dyscyplinarnej.

2. Jeżeli orzeczenie o ukaraniu zapadło w warunkach, o których mowa w ust. 1, obwiniony może wnieść odwołanie w ciągu miesiąca od daty powzięcia wiadomości o treści orzeczenia.

§ 32. 1. Prokurator Generalny może w trybie nadzoru wnieść sprzeciw od każdego prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego; sprzeciw na niekorzyść obwinionego może być wniesiony nie później niż w terminie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Sprzeciw rozpoznaje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna w składzie pięciu członków, z wyłączeniem członków, którzy brali udział w wydaniu orzeczenia.

§ 33 Czynności członków komisji dyscyplinarnej, rzeczników dyscyplinarnych, obrońców i protokolantów są czynnościami służbowymi.

§ 34. Jeżeli postępowanie toczyło się poza zwykłym miejscem służbowym obwinionego, a obwiniony został uniewinniony, przysługują mu należności jak przy podróżach służbowych.

§ 35. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.